

Ode mlyna k hajičku

1. O-de mly-na k ha-ji-čku ce-sta u-šla - pa - na, hdo tu
ce - sti - čku šla-pal, ten my-na-řku mi - lo - val.

1. Ode mlyna k hajičku
cesta ušlapana,
hdo tu cestičku šlapal,
ten mynařku miloval.
2. Přidě, tluče na dveři,
je-li mynař doma,
něni, lež v mlynici
na červenej stolici.
3. Mynař, jak to uslyšel,
honem se stolice vstal,
ostru šablenku si vzali,
synečkovi hlavu sřal.
4. A hodil ju do vody,
do vody studene,
aby lide věděli,
že chodil k jeho ženě.
5. Ach, maměnko, pustě mě,
pustě mě na vodu,
aby já uviděla
tu synečkovu hlavu.
6. Už synkova hlavěnka
dolu vodu plyně
a za tu hlavěnku su
velke krapěje krve.
7. A za tymba krapěma
klobuček s pentlami,
šak su teho příčinu
ty kopřivnicke panny.
8. Kopřivnicke panenky
su same výběrky,
mohel by ich žebrak vzatř
do tej svoji kabelky.

